

Mantra- tai dvasinė praktika, kuomet šventi skiemenys ar žodžiai tariami ar dainuojami tam tikru tikslu ar progom. Šis žodis daugiau žinomas kaip indų tradicijos terminas. Lietuviškosios mantros pasislėpusios senosiose mūsų dainose, giesmėse bei sutartinėse, jas reikia mokėti atpažinti.

Žodis mantra susijęs su veiksmažodžiu man-yti, t.y. su dvasiniu žmogaus sugebėjimu. Mantros padeda susitelkti, pakylėti sąmonę, sukurti ryšį su pasauliu, protėviais ir dievais. Šiuo požiūriu dainos ir sutartinės dar tik pradedamos tirti.

Kalėdų laikotarpio dzūkų giesmėse kalbama apie pasaulio pradžias, atgimimą ir susitikimą su protėviais. Svarbiausi mantriniai žodžiai yra Le-liu-mai, li-li-ma, Le-liu-moj, Ale-liu-mai. Pirmieji skiemenys išreiškia meilumą, gyrimą, o pabaigos skiemuo yra tęsiamas ir sukelia vidinę vibraciją, derančią su pasaulio gyvybe.“ Maaaa“ yra Dieviškosios Motinos dažnis.

Giesmėse su Leliumai kartais kreipiamasi į senąjį tėvą ar motiną prašant padėti. Tai būna mantrinis kreipimasis į protėvius, su kuriais susitinkama ant Tulto. Panašių galių suteikia giesmių mantrinis žodis kalėda.

ŠVENTVIETĖS

Lietuvių šventvietės vadinamos alkais. Jie įkuriami lauke arba namuose. Dažniausiai alkai įkuriami sodybose. Pasirenkamos ypatingos vietos, kuriose auga arba yra pasodinami medžiai (ažuolai, liepos), randami akmenys- aukurai, teka šaltiniai, upeliukai. Tai vietos, kuriose galima sukurti ugnį, susikaupti, nurimti, mąstyti, kreiptis į Dievus ir Protėvius, atlikti apeigas, aukoti. Apie šventyklų- alkų reišmę rašė Mircea Eliade: „Per šventyklą pasaulis yra visiškai apvalomas. Kad ir koks susiteršęs būtų pasaulis, jį nuolat apvalo šventovių šventumas“.

Namuose įsirengiame šeimos šventyklėlę- alką. Alkui pritaikome stalėlį, lentynėlę, kuri tiktų aukurėliui ir apeigoms. Namų alkas dažniausiai įrengiamas namų kampe- kerčioje. Kerčia yra šventa, nes joje nuo senovės apsieiškia protėvių vėlės ir namų dievai. Alke yra Dievų atvaizdai; Baltų tikėjimo ženklai; Protėvių atminimo dalykai, nuotraukos ir kt.; smilkalai- čiobreliai, ažuolo lapai; vainikai (Rasos šventės, Rugių ievaro ir kt.); Vestuvių Sodus; rankšluostinė su apeigų rankšluosčiu, juostomis; apeigų gėrimo kaušas, ašotis, aukojimo indai su druska ir grūdais.

Alke turi rusenti užkuriamas per apeigas ir šventes šeimos židinys, aukurėlis, žvakė. Alke gerbiami Dievai ir Protėvių vėlės.

Ištrauka iš knygos: " Žodžiai Mūsų Dievams ir Deivėms"